

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

Duży KOPER i mały KOPEREK...

O J C Z Y S T Y – D O D A J
D O U L U B I O N Y C H

...albo stary KOPER i młody KOPEREK – KOPER, do XIX w. znany w krótszej formie KOPR lub KOPRZ, to właściwa nazwa rośliny. Z nazwą KOPER kojarzymy twarde łodygi i baldachy z nasionami, które dodajemy do słoja z kiszonymi ogórkami. KOPEREK to określenie, którego używamy wyłącznie w odniesieniu do pierzastych liści KOPRU. Do włoszczyzny, sprowadzonej w czasach królowej Bony, należy KOPER WŁOSKI, czyli FENKUŁ. Nazwa FENKUŁ, o łacińskim rodowodzie (łac. foeniculum), to stosunkowo młode zapożyczenie, brak go w słownikach z połowy XX w., bo kiedyś FENKUŁ był po prostu KOPREM WŁOSKIM.

Sama nazwa KOPER jest dość stara. O KOPRZE pisano już w XV w., wymieniając rozmaite jego gatunki: głuchy, polny, żabi, psi, świni, wszywy, a także polski, ogrodowy, swojski i wspomniany już włoski. Dawny KOPR i jego następca KOPER zawierają ten sam element semantyczny co POKRZYWA, zwana dawniej KOPCZYWA, a także UKROP i WAR: *коруъ / *коруъ niósł znaczenie 'ostry, piekący, palący, gorący'.

Prawdopodobnie nazwano tak KOPER ze względu na intensywny, ostry smak koprowych ziarenek.